

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 24 Lipca v. s. 1825 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

W i l n o.

Zawczora, dnia 22 t. m., z uroczystością obchodzoną tu była rocznica Wysokich Imienin NAYSAŚNIEYSZEY CESARZOWEY JEYMOŚCI MARYI FEDOROWNY. Zrana w kościołach wszystkich odprawiono się nabożeństwo i śpiewane było *Te Deum laudamus*, wieczorem miasto całe było oświecone.

T U R C Y A.

Od granic Tureckich d. 7 lipca.
(z *Gazety Warszawskiej*.)

Kronika Grecka umieściła Dziennik oblężenia *Missolungi* od d. 26 maja do 15 czerwca: „Dnia 26 maja (pisze *Kronika*) chcieli turecy zdobyć dwie baterie nasze. Wysypali nową baterią, i strzelali do baterji *Bozzari*, chcąc ją zniewolić do milozenia. Dnia 27 w nocy rzucił nieprzyjaciel kilka bomb. Odpowiedzieliśmy na nie granatami, które wielką szkodę zrzadzili nieprzyjacielowi. Trwoga ogarnęła całe jego wojsko. *Rumeli Walessi* pokłada całą nadzieję w przybyciu floty. Baterja nasza *Franklin* bardzo niszczyła nieprzyjaciela. Dnia 28 było mocne strzelanie. Nieprzyjaciel strzelał kamieniami; zdaje się więc, iż mu kul braknie. Wysypaliśmy 30ią baterją między baterjami *Franklin* i *Korai*. Dnia 29 korpusy *Bozzarisa*, *Zabella* i *Kirisskachi* zebrały się w *Salona*, i ciągną na pomoc. Nieprzyjaciel cierpi niedostatek wszystkiego. 3000 albańczyków zasłania wąwozy, a *Kaklamoniowie* stoją w zewnętrznych szancach. Dnia 30 nieprzyjaciel mocno strzelał, lecz nieszkodliwie; żołnierze nasi śmieli się z tego. Dnia 31 maja i i czerwca wpadło kilka bomb do miasta. Bryg *Leonidas* zawiązał i przywoził żywność i potrzeby wojenne. Odebraliśmy wiadomość, iż flota turecka znajduje się jeszcze w *Dardanellach*. Od d. 2 do 4 czerwca nieprzyjaciel mocno strzelał, ale nie zrzadzil wielkiej szkody. Jednego dnia wypotrzebował przeszło 200 kul i bomb. W nocy z dnia 4 na 5 czerwca wysypał nieprzyjaciel nową baterją naprzeciw baterji *Franklin*. Strzelał nayeżęściej do miasta. Od d. 5 do 15 czerwca chciał nieprzyjaciel zdobyć szanice nasze, lecz doznał dzielnego odporu. Po odebraney wiadomości o zwycięstwie merskiem odniesionem nad flotą turecką, baterje i okręty nasze w porcie strzelały na znak radości.”

Porta (pisze *Dostizegacza Smyrneński*) zaniechała uderzenia na wyspy, a przedsięwzięła podbić Moreę, dokąd kilka korpusów tureckich wkracza. *Ibrahim* basza wkrótce po wyładowaniu swoim w *Modon*, posłał zaufanego oficera do *Stambulu*, uskarżając się na nieczynność generałów tureckich. Oficer ten oświadczył W. Sultanowi, iż jeśli korpusy tureckie nie ruszą, w tym razie *Ibrahim* basza nie mogąc dać odporu grekom, będzie musiał ustąpić z Morei. Zaraz potem *Reszyd* basza odebrał surowy rozkaz, aby spieszenie ciągnął i dane zlecenie uskutecznił. Dowódcom w *Tessalii* kazało także niezwłocznie ruszyć do Morei.

— Dniu 8. —

List z *Tryestu* pod d. 6 b. m. donosi, iż okręt, który d. 17 czerwca wypłynął ze *Stambulu*, spotkał

flotę grecką pod *Cerigo*. Kapitan basza, którego *Seraskier Reszyd* basza od kilku miesięcy nadaremnie oczekuje pod *Missolungą*, snaydował się jeszcze w *Suda*. *Ibrahim* basza był w *Nissi*, o pół mili od *Kalamaty*, i (jak widać) nie chce się oddalać od brzegów. Listy pisane przez greków wystawują smutny stan jego.

Ostatnie wypadki w *Greoyi*, a mianowicie w *Morei*, uczyniły tém większe wrażenie, iż stronnictwo angielskie oczywiście upadło i straciło przewagę w *Napoli d: Romania*. *Konduriotti* i *Maurokordato* uważani byli za naczelników stronnictwa angielskiego.

Kapitan basza *Husrey-Mehmet*, którego grecy nazywają *Topal* baszą dla tego, iż kuleje na nogę, przed wypłynieniem swoim z *Dardanellów* pisał następujący list do jeneralnego konsula francuzkiego w *Smyrnie*: „Dawna nasza przyjaźń i znajomość uprzatąją wszelką wątpliwość o wzajemnych naszych uczuciach. Dnia 19 miesiąca *Ramazana*, przy pomocy *Naywyższego*, stanęliśmy na kotwicy w *Dardanellach*. Za 4 lub 5 dni myślemy udać się dla przywiedzenia buntowników do posłuszeństwa Jego Sultańskiej Mości. Oby Bóg błogosławił przedsięwzięciu naszemu i użyczył nam zupełnego zwycięstwa! Wystaliśmy do *Smyrny* *Mustafę* Agę, *Bacha-Reja* pałacu *Admiralicji* W. Sultana, w znaczeniu sprawującego interessa nasze. Jesteśmy przekonani, iż W. Pan, przez przyjaźń ku nam, mieć będzie niejaki wzgląd dla niego. Chciej W. Pan, oddawać mu listy swoje i to co chcesz, aby nas doszło. Lubo przeświadczeni jesteśmy o trwałej przychylnosci W. Pana ku nam, pragniemy atoli powiększyć ją, jeśli bydy może, i dla tego piszemy do W. Pana ten przyjacielski list, abyśmy się dowiedzieli o zdrowiu W. Pana, i prosimy mieć względy na osobę, którą W. Panu polecamy.”

F R A N C Y A.

Paryż dnia 12 lipca.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*)

Pan *Costa* czytał niedawno w akademii umiejętności rozprawę, w której twierdzi, iż żółta gorączka nie jest wcale zaraźliwą, i na dowód jak mocno jest o tém przekonany, podaje wspólnie z doktorami *Lassis* i *Lassere* następujące propozycje: 1) minister spraw wewnętrznych jest proszony, ażeby w naczyniach, przystępu powietrza niedopuszczających, kazał sprowadzić z *Antillów* do *Marsylii* lub do innego portu francuzkiego odzież po ludzian, którzy na żółtą gorączkę pomarli; 2) Odzież tę nosić mają ludzie zupełnie zdrowi przez dni 40 pod dozorem lekarzy. Że zaś nie tak łatwo poddałby się kto temu doświadczeniu, więc *PP. Lassis* i *Lassere* przyrzekli uczynić z siebie samych tę ofiarę.

Dawny zwyczaj (we *Francyi*) dzwonienia podczas grzmotów zrzadzil niedawno wielkie nieszczęście we wsi *Taurisse*, w powiecie *Carcassonne*. Dnia 26 czerwca wzniosła się na tamiecznym horyzoncie potężna burza; młodzież szkolna jak zwykle, pobięła czém prędzej do kościoła dzwonić na chmurę. Wkrótce piorun uderzył, zabił 16toletniego chłopca i uszkodził niebezpiecznie kilku innych.

Paryż dnia 16 lipca.

(z Gazety Börsen Halle).

Xiążę Northumberland otrzymał od N. Pana w upominku tabakierę, dyamentami sadzoną i ozdobioną J. K. M. wizerunkiem.

Wielki jałmużnik rozesłał do proboszczów paryżkich 6.000 franków dla ubogich, w imieniu Xiążęcia Northumberland.

Gdy śledztwo w sprawie P. Ouvarda Królewskiemu sądowi przesłane zostało, sąd mianował kommissyą śledczą do ministra stosunków zewnętrznych, izby ją przesłał do Konstantynopola dla wysłuchania jenerała Guilleminot. W tych dniach rada, trudniąca się śledztwem, zapytała ministra urzędowie o wypadku tego wysłuchania, i otrzymała odpowiedź, że pisma znajdujące się w biurach strażnika pieczęci, gdzie dalsze badania okazały, że kommissyą śledczą jeszcze nie jest wysłana.

Intendent wojskowy P. Sicard z Conciergerie przeprowadzony został do szpitalu.

Król Jmé dał prezydentowi protestanckiego konsystorza w Nimes, P. Clivier, krzyż legii honorowej.

Podług gazety J. d. Debats, P. Valmy, adjutant jenerała Guilleminot, pojechał ze Stambułu do Nauplion, dla dopomnienia się o francuzkie okręty, zabrane przez greków, w jakim także celu i flota austriacka tam się znajdowała.

Onegdaj po 30 latach znowu pierwszy raz była promocyja na doktora w Sorbonnie. Xiądz Faudet w dysertacyi publiczney bronił przywilejów kościoła gallikańskiego.

Xiążę San Fernando wyjedzie do południowej Francyi; jego małżonka, ciotka N. Króla Katolickiego do Madrytu; a jej siostra Xiążna Pokoju (hrabini Chinchon) do Szwajcaryi.

P. Recacho tak jest ścisły w sprawowaniu swego urzędu, że nawet jeneralny sekretarz junty apostolskiej musiał Madryt opuścić.

P. Keratri wydał pisemko: o nabożeństwie w ogólności, a szczególnie o stanie jego we Francyi.

HISZPANIA.

Madryt d. 23 czerwca

(z Gaz. Hamb. Börsen Halle).

Jenerał la Loyere, dowódca francuzko-szwajcarskiej brygady, opuszcza w tych dniach stolicę. Xiążę Broglie zastąpi jego miejsce.

Dzisiaj rano nadbiegli gońcy z wielu miejsc, a między innymi z Andaluzyi i Katalonii; dzisiaj wieczorem głośno mówić zaczęto, iż przywieźli Rządowi wiadomości o zaburzeniach.

Znajdujące się w bliskości królewskiej fabryki sukienki Guadalaxara i Brihuega, założone przez Karola III, zatrudniały dawniej 30.000 ludzi. Dla przyprowadzenia ich do stanu dawniej kwitnącego, towarzystwo francuzkie, któremu Król Hiszpański owe fabryki na 40 lat ustąpił, utworzyło pożyczkę 600.000 f. s. 15 milionów franków, które na 6.000 obligacyi podzielone, od bankiera Edwarda młodszego w Londynie są zaciągnięte.

— Dnia 30. —

(z Gazety Warszawskiej.)

Ministrowie często się zgromadzają i naradzają względem środków zasilenia wycieńczonego skarbu. Margrabia d'Almanara bywa zawsze na tych zgromadzeniach; a że bankierowie zagraniczni nie chcą pożyczki, przymuszona zaś pożyczka w kraju nie bierze skutku, dotąd więc narady w tej mierze były nadaremne.

Przybył tu jenerał Laserna. Valdes i Merconhini, którzy dowodzili wyprawą do Tarifa, i niedawno na okręcie amerykańskim musieli uciekać z Tanageru do Gibraltaru, popłynęli teraz do Londynu.

Dnia 22 b. m. fregata wojenna angielska przybyła z Gibraltaru pod Kadyz. Dowódca bryga francuzkiego kazał jej oświadczyć, aby nie zawijała do portu, nie odbywszy kwarantanny, i aby tym końcem udała się do lazaretu w Mahon. Dowódca fregaty twierdził, iż w porcie hiszpańskim nie uznaje innej władzy prócz hiszpańskiej, i bez odbywania kwarantanny zawinął do Kadyzu.

— Dnia 1 lipca. —

Zapalone stronnictwo nie zdołało tego dokonać, aby były minister Cruz wrócił do urzędu; pozwolono mu tylko oddalić się z Valladolid, miejsca wygnania, i mieszkać w jakiej bądź prowincyi, byleby nie w Madrycie.

Stan prowincyi naszych (pisze paryżki Dziennik Rozpraw) jest bardzo smutny; rozruchy w stolicy d. 16 czerwca dały powód do zaburzenia publiczney spokojności w wielu miejscach prowincyi Biskai i Dawney Kastylii.

Jeden z półków jazdy został oddany pod rozporządzenie jeneralnego intendenta policyi: gdyż wycieńczenie skarbu nie dozwala skutecznie zamysłu Pana Recacho, względem utworzenia korpusu żandarmeryi.

Listy z Saragossy donoszą o uwięzieniu wielu osób, z powodu odkrytey korespondencyi z liberalistami w Gibraltarze.

Jenerał Quesada wyjechał do Biskai, a Margrabia Campo Sagrado do Barcelony, obadwa jako wielkorządcy tych dwóch prowincyi.

ANGLIA.

Londyn dnia 12 lipca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Wczora i dziś odprawiała się tu rada gabinetowa w wydziale spraw zagranicznych.

Z powodu liczniejszych czynności w wydziale osad, Pan Hay mianowany został drugim podsekretarzem stanu, jak było przed rokiem 1816.

Pan Hudson Lowe, dawniej gubernator wyspy S. Heleny, otrzymał urząd Gubernatora wyspy Ceylon, na miejsce jenerała Campbell.

Z rozkazu Królewskiego otworzono dla publiczności wody mineralne w wielkim zwierzyńcu windsorskim. Codzień używa tych wód 200 do 300 osób, a w niedzielę lub święta przeszło 500.

Słychać, iż poseł portugalski domagał się zastosowania do Lorda Cochrane istnącej dotąd uchwały Parlamentu, która zabrania zaciągać ludzi do obcej służby. Fregata Peranga ma wrócić do Rio-Janeiro; nie zdaje się atoli, aby Cochrane popłynął na niey, chociaż dotąd jeszcze wszystkie rozkazy wydaje. Będący na niey ludzie dostali trzymiesięczną płacę i to, co im przypadało ze zdobyczy; niektórzy stracili już pieniądze i udali się znowu na fregatę; inni chcieli dobrowolnie służyć na okrętach angielskich, lecz ich nie przyjęto.

Jedna z gazet amerykańskich pisze, iż Józef Bonaparte myśli zwiedzić Irlandyę.

Listy z Hawanny donoszą, iż tam do stronnictwa rojalistowskiego należą wszyscy starzy kupcy i posiadacze plantacyi. gubernator i wszyscy podwładni urzędnicy, municypalność i mała część młodzieży; a stronnictwo republikanckie składają: wszyscy młodzi kupcy, młodzi posiadacze plantacyi, prawnicy, biskup, młodzieży świeccy po większej części, i znaczna liczba wojska. Do tego przydać wypada murzynów, tajnych agentów meksykańskich i kolumbijskich, korespondencye hiszpańskie, którzy się z oyczyzny oddalili, upadek handlu i zamknięcie wyspy Kuba przez kapry republikanckie.

Do Sincapore przybył poseł rządcy niepodległego właściwego Borneo, zapewne w zamiarze zawarcia traktatu handlowego.

Londyn dnia 13 lipca.

(z gazety Journal de Francfort.)

Osoba, mająca dokładną znajomość handlu, wyjechała przeszłego tygodnia z Londynu, z ważnym poleceniem od Rządu. Ma ona zwiedzić kraje północney Europy, w celu powzięcia dokładnych wiadomości o cenie, za jaką rolnik zagraniczny może dostarczyć zboża i przesłać je do Anglii. Raport o tém będzie podany ministrom, nim wezmą pod rozwagę prawa w tym przedmiocie, które mają tydzień podane w parlamencie na przyszłym posiedzeniu.

— Zeszłego czwartku wypłynęło z portu Liverpool około 100 okrętów kupieckich. Widok tey floty prawdziwie był zachwycającym.

— Dnia 28 czerwca Pan O'Connel przesłał

list katolikom irlandzkim, wymierzony szczególnie przeciw Lordowi *Liverpool* i mowie Xiążęcia *York*, niemniej też nie oszczędza w nim i *P. Bellew*.

P. O'Connel znajduje pociechę w niedokładności bilu; zapewnia, iż nie naruszając jego, można uczynić połączenie wszystkich klas katolików irlandzkich, że może ten bil łagodzić okropności ich poniżenia, gdy tym czasem sami dochodzą będą przypuszczenia do równości praw, innemi środkami, również prawnymi.

W tym liście *P. O'Connel* ma dwa przedmioty na celu: w jednym zastąpienie katolików odziamachu uczynionego przez Pana *Bellew* utworzenia partii pomiędzy niemi; w drugim tłumaczenie się dla czego nie odkrywa swojego planu; wstrzymywania się jego przyczyną w tej mierze jest trwanie posiedzenia Parlamentu, któryby mógł przydać dodatek do bilu *P. Gulburna*. Ale, powiada on, czas rozeyścia się parlamentu, da nowe życie stowarzyszeniom katolików. Żądał tylko dwóch dni dla dórzności swych planów. Kończy następującym sposobem: Komitet z 21 członków rozpoczął swe posiedzenia, za jeden lub dwa dni; ułoży raport niezwłocznie po zamknięciu posiedzenia terażniejszego parlamentu. Proszę WPańów o ufność dla mnie na kilka dni więcej, a ja im zaręczam trzy rzeczy: 1) Że mniemanie, ogłoszone przez *P. Bellew*, przez niego samego uważane będzie za wcale nie stosowne do nowego stowarzyszenia katolików. 2) Że to nowe utworzone stowarzyszenie będzie miało swe obrady do przyszłego posiedzenia parlamentu, i jedna wdzięczność i szacunek u protestantów i katolików państwa Brytańskiego, nie naruszając żadnego istniejącego prawa; i że żaden z jego członków nie dopuści się przez jakiegokolwiek tłumaczenie, oskarżeń lub prześladowań zbrodniczych. 3) Że ja sam chcę zebrać nową składkę katolików na zamiary bardzo użyteczne dla katolików irlandzkich i dla czynów chwalebnych. Z temi zapewnieniami, zostawuje na czas krótki ten przedmiot. Moi współobywatele mogą polegać na mnie i być przekonanymi, że dopełnię wiernie danego słowa. Proszę ich tylko, aby odrzucili ze wzgardą wszelki zamach, mogący zasiać wpośród nas niezgodę i kłótnie. Pamiętajmy wszyscy, cośmy powinni, i to jest uroczysty i święty obowiązek, względem naszej oyczyzny i religii, z umiarkowaniem działać, a nade wszystko ze stałością i jednością.

— Dnia 16 lipca. —

(z Korrespondenta *Hamburskiego*).

Niedawno znaleziono w archiwach państwa wiele ważnych rękopisów, a między innymi znajome dzieło *Milтона: de Fide Christiana*. Król Jmó mianował kommissyą do dalszych wyszukiwań, złożoną z mówcy Izby niższej, *PP. Peel, Wynn, Croker* i *Hobhouse*.

— Wkrótce spodziewany tu wielkorządca wysp Jońskich, *Sir Fryderyk Adams*, za urlopem. Godna uwagi, że po jego przybyciu zjadą się tu wszyscy gubernatorowie angielskich posiadłości, na morzu śródziemnym i na brzegach jego leżących.

— *P. Kanning* cierpi znowu podagrę i bawiąc na wsi z pokoju wychodzić nie może.

— Przybył z *Vera Cruz* okręt *Egeira*, który przywiózł *P. Morrier* ratyfikacją traktatu handlowego między Wielką Brytanią i Meksykiem.

— Dyktator *Paraguay*, *Don Jose Gaspar Rodrigues de Francia*, skassował zakony. Mający stopnie kapłańskie mogą się sekularyzować, a inni dostaną pensye. Dobra ich przyłączone zostały do dóbr narodowych.

— Niedawno utworzyło się tu niemieckie towarzystwo, którego głównym celem jest rozmawiać po niemiecku a do którego należą niemieccy posłowie, uczeni i znakomici kapcy. Panowie: *Dr. Nohehden, Dr. Küper* i *Akermann* są dyrektorami, a *P. Huttner* z ministerjum stosunków zewnętrznych obrany jest sekretarzem.

NIDERLANDY.

Bruzella dnia 10 lipca.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Założone w roku 1818 osady ubogich w nieu.

prawnych lub odłogiem leżących okolicach kraju naszego, zapewniły sobie po kilkoletnich doświadczeniach byt dobry. Ludność wszystkich osad, która d. 1 kwietnia 1823 wynosiła 2939 dusz, liczy teraz 12,000. Trudno wyrachować wszystkie korzyści wynikające z założenia tego instytutu, który stawia wstanie swobody i utrzymania się tylu nie-szczęśliwych, walczących codziennie z troskami; który przytłumia zarody zbrodni w licznych dzieciach gorszonych aż dotąd złym przykładem i zdziuczalych; który wykształca przynioty, sposobiąc je na poboznych, obyczajnych i pożytecznych członków towarzystwa; który nakoniec tysiące osób przyzwyczaja do porządku, czystości i praoy, wpaja w nich naukę religii, nakazuje odwiedzać Świątynie Pańskie, i czyni wolność tych, którzy ją przez swoje czcze życie zmarnowali, zawisłą od stopnia swojej poprawy.

— Dnia 13. —

Wczora dana była w zamku letnim *Laeken* świetna uroczystość dla Królewica *Fryderyka* i Małżonki jego. Około godziny 9tej przybyła na bal Królowa w towarzystwie swej rodziny i pierwszych osób dworu; a nieco później przybył Monarcha. O 11stej obecni goście, których było przeszło 600, siedli do stołu. Bal trwał do godziny 3giej po północy.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Potrzeba drzewa do budowy powiększyła się nadzwyczajnie w Anglii, a zwłaszcza w Londynie, gdzie w przeciągu zeszłego roku, 12,000 nowych domów wystawiono. Dla tego sprowadzono znaczną ilość drzewa z krajów północnych. Jeszcze w końcu kwietnia przepłynęło przez *Sund* 135 okrętów z drzewem, przeznaczonem do Londynu i t. d.

Przedsiębiorcy mostu, zwanego *Waterloo* w tutejszej stolicy chcą prosić Parlamentu, aby go mogli puścić na loteryę: gdyż nie są w stanie ponoszenia wydatków na jego utrzymanie. Akcyje tego mostu na 100 funtów szterlingów, sprzedają się teraz po 6 funt. szterl. i 10 szylingów.

Według raportu kommissyji o stanie edukacyi w Irlandyi, 512,016 dzieci uczy się w szkołach elementarnych, a tak od roku 1812 liczba uczniów prawie się podwoiła. Po ułożeniu się 4 arcy-biskupów irlandzkich z komissarzami rządowymi, dzieci katolików mają się osobno uczyć religii swojej, inne zaś nauki mają brać wspólnie z dziećmi protestantów.

Professorowie anatomii, są w Londynie bardzo dobrze płatni. Jeden z nich, mający 150 uczniów, bierze rocznie za lekcję półroczną, codziennie godzinę czasu mu zabierającą, 2500 gwineów. Oprócz tego, każdy z uczniów płaci mu to gwineów. Za zwiedzanie szpitalów ma około 1500 funtów szterl. nagrody. Zatem roczny jego dochód wynosi do 250,000 zł. pol.

Koszta wielkiego kanału w Rzeczypospolitej New-York wynoszą blisko 8 milionów dollarów, a procenta roczne dla akcyonaryuszów 420,000 dollarów. Ciągnie się przeszło na mil 80, szeroki jest na 40, a głęboki na 4 stopy. W roku zeszłym przychod z cła był większy niż na zapłacenie procentów potrzeba było, tak, iż cały kapitał z samego cła w 10 latach będzie mógł być zapłacony, a roczny dochód potem półtora miliona dollarów wynosić będzie. Tak szczęśliwy wydatek tego przedsięwzięcia był powodem, że siedmnaście kanałów innych w samy Rzeczypospolitej New-York założone będą.

W jednym z parzykch sądów policyi poprawczyey odbywała się onegdaj rzadka sprawa. Oskarżono 6 ludzi, iż dla oszukaństwa zbrali się w towarzystwo pod firmą: *Lapoute* i współników. Niejaki *Lapoute*, naczelnik tego towarzystwa, przy pomocy współników swoich, mieniąc się: to *Vice-Hrabią Dalberg*, to adjutantem generała *Molitor*, to kupcem winnym i t. d., brał oszustowskim sposobem od wielu osób pojazdy, konie, instrumenta muzyczne i rozmaite towary. Skazano winnych na karę, prawem przepisaną.

О Б Ъ Я В Е Н І Е.

По волю Г. Главнокомандующаго Ію Армїею Генерала отъ Инфантеріи Графа Сакена, Генераль Иншендантъ Армїи объявляеть, что на поставку провіанта, а на нѣкоторыхъ пунктахъ овса въ Динабургѣ же и соломы, будущъ производиться шорги въ Казенныхъ Палатахъ тѣхъ Губерній, гдѣ войска расположены, имено: 1е, Курляндской, Лифляндской, Калужской, Псковской, Черниговской, Вольнской и Минской включая некоторыя пункты на потребнось нѣлаго года, то есть съ 1го генваря 1826 по 1е генваря 1827 года, а для Риги, Динамунда и Митавы полугодовыхъ кромѣ того запасовъ; Вишебской въ сухопутныя пункты съ 1го генваря 1826 по 1е генваря 1827 года, а въ Придвинскіе, Полоцкъ, Вишебскъ, Велижъ, Суражъ, Дризу, Креславку и Динабургъ, а также, Курляндской, Илуцкнны и Минской Друю съ 1го Іюля 1826 по 1е Іюля 1827 года; Смоленской на потребнось сей Губерніи съ 1го генваря 1826 по 1е генваря 1827 года, и помянушихъ Придвинскихъ пунктовъ Вишебской, Курляндской и Минской Губерній съ 1го Іюля 1826 по 1е Іюля 1827 года; Могилевской съ 1го Генваря по 1е Іюля 1826 года, Владимирской на потребнось для Покрова, Александрова, Переславль-Залескаго и Юрьевъ-Польскаго съ 1го генваря 1826 по 1е генваря 1827 года, а въ прочіе прилагающіе къ водной коммуникаціи съ 1го Іюля 1826 по 1е Іюля 1827 года; Воронежской, Тамбовской, Екашеринославской, Полтавской, Слободско-Украинской, Тульской, Рязанской, Орловской, Курской и Виленской, на потребнось съ 1го Генваря по 1е октября 1826 года; 2е, свергъ того произведены будуще шорги въ Тамбовской и Рязанской Казенныхъ Палатахъ, Владимирской Губерніи для магазейной прилегающихъ къ водной коммуникаціи на потребнось съ 1го Іюля 1826 по 1е Іюля 1827 года.

Торги назначаются осенью сего 1825 года во всехъ Палатахъ во одно время какъ для мѣсячной потребносьи, такъ въ нѣкоторыхъ и для магазейной другихъ Губерній, такимъ образомъ:

Перваго разряда торги октября 8, 9 и 12, переторжки октября 13, 15 и 16 въ Казенныхъ палатахъ: Воронежской, Екашеринославской, Полтавской, Слободско-Украинской, Вольнской и Тамбовской.

Второга разряда торги октября 13, 15 и 16, переторжки октября 20, 21 и 23 числа въ Курляндской, Лифляндской, Псковской, Тульской, Орловской, Курской, Калужской, Рязанской, Смоленской и Владимирской.

Третьяго разряда торги ноября 3, 4 и 5, переторжки ноября 9, 10 и 11 въ Черниговской, Виленской, Минской, Вишебской и Могилевской.

На сіи сроки вызывающа желанія къ поргамъ съ законными залогамъ во уваженіе по мѣсячной поставкѣ припасовъ въ плашую часть прошивъ подряда, а на обезпеченіе задатковъ особо, кромѣ общесшвенныхъ отъ дворянства поставокъ, кои остаются на одномъ доверіи; вѣдомости о потребносьи въ каждой Губерніи будуще разосланы въ Казенныя Палаты въ свое время и публично въ оныхъ отккрыши, а равно объявлены будуще и кондышіи и прочія правила на основаніи коихъ должны производиться поставки. М. Шкловъ Іюля 11 дня 1825 года.

Генераль Иншендантъ 1й Армїи Аршиллерїи Генераль-Маіоръ *Шуроговъ*.

1. Зволїи Pana Глównодоводзачега Ісзѧ Армїѧ Jenerała piechoty Hrabiego Sakena, Jenerał Intendent Armїи оглѧsza, iѧ na dostawę prowiantu, a do niektóрыхъ пунктовъ овса, do Dyneburga zaś i słomy, będą się odbywać targi w Izbach Skarbowych tych guberniy, gdzie woyska są rozłożone, mianowicie: 1) W Kurlandzkiej,

Inflantskiej, Kaluskiej, Pskowskiej, Czernihowskiej, Wołyńskiej, i Mińskiej, wyłączając niektóre punkta, na potrzebę całego roku, to jest: od 1go stycznia 1826go do 1go stycznia 1827go roku, a dla Rygi, Dynamundy i Nitawy półrocznych oprócz tego zapasów; Witebskiej do punktów lądowych od 1go stycznia 1826go do 1go stycznia 1827go roku, a nad Dzwina położonych, Połocka, Witebska, Wieliża, Suraza, Dryzy, Kraslawki i Dyneburga, a także Kurlandzkiej, Iлуkszty, i Mińskiej Druї od 1go lipca 1826go do 1go lipca 1827go roku; Smoleńskiej na potrzebę tej gubernii od 1go stycznia 1826go do 1go stycznia 1827go roku, i pomienionych nad Dzwina położonych punktów, Witebskiej, Kurlandzkiej, i Mińskiej gubernii od 1go lipca 1826go do 1go lipca 1827go roku; Mohilewskiej od 1go stycznia do 1go lipca 1826 roku; Włodzimierskiej na potrzebę dla Pokrowa, Alexandrowa, Pereslawla-Zaleskiego i Jurjewa Polskiego od 1go stycznia 1826go do 1go stycznia 1827go roku, a do dalszych przyległych do wodney komunikacji od 1go lipca 1826go do 1go lipca 1827 roku; Woronezkiej, Tambowskiej, Ekaterynosławskiej, Poltawskiej, Słobodzko ukraїnskiej, Tulskiej, Rianzańskiej, Orłowskiej, Kurskiej i Wileńskiej, na potrzebę od 1go stycznia do 1 pazdziernika 1826 roku; 2) oprócz tego odbywać się będą targi w Tambowskiej i Rianzańskiej Izbach Skarbowych, Włodzimierskiej Gubernii dla magazynow przyległych do wodney komunikacji na potrzebę od 1 lipca 1826 do 1go lipca 1827 roku.

Targi naznaczają się w jesieni terażniejszego 1825 roku, we wszystkich Izbach w jednym czasie, tak dla mieyscowey potrzeby, jako w niektórych i dla magazynow innych Guberniy, tym sposobem:

Pierwszego oddziału targi października 8, 9 i 12, przetargi października 13, 15 i 16 w Izbach Skarbowych: Woronezkiej, Ekaterynosławskiej, Poltawskiej, Słobodzko ukraїnskiej, Wołyńskiej i Tambowskiej.

Drugiego oddziału targi października 13, 15 i 16, przetargi października 20, 21 i 23 w Kurlandzkiej, Inflandzkiej, Pskowskiej, Tulskiej, Orłowskiej, Kurskiej, Kaluzskiej, Rianzańskiej, Smoleńskiej i Włodzimierskiej.

Trzeciego oddziału targi listopada 3, 4 i 5, przetargi listopada 9, 10 i 11 w Czernihowskiej, Wileńskiej, Mińskiej, Witebskiej i Mohilewskiej.

Na te terminy wzywają się życzący na targi z prawnemi ewikcyami w stosunku do miesięczney dostawy zapasow w piątej części podradu, a na zabezpieczenie zadatkow osobno, prócz ogólnych od Zgromadzeń szlacheckich dostaw, które pozostają na samey ufności; wiadomości o potrzebie w każdej Gubernii będą rozesłane do Izb Skarbowych w swoim czasie; i publicznie w nich odkryte, razem objawione będą i warunki i inne prawidła, na mocy których mają się czynić dostarczenia.

M. Szkłow. Dnia 11 lipca 1825 roku.

Jenerał Intendent 1szej armїи Jenerał-Major Artylleryi Pirohow.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernator'a
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 22 Lipca r. s. 1825 Roku.

1. Wyszło z druku dzieło Ogrady owocowe z objaśniającą ryciną, stanowiące tom drugi Chrystyana Reicharta skarbu rolniczego i ogrodowego.

Prenumeratorem mogą je odebrać w każdym czasie u niżej podpisanego. Dla nieprenumerujących przedaie się osobno ten tom po rublu sr. 1 i kop. 20 na białym papierze, a po rublu na ordynaryumym.

Fryderyk Moritz.

О Б Ъ Я В Л Е Н И Е.

2. Провіантській Департаментъ Военнаго Министерства объявляєть, что въ слѣдствіе разрѣшенія Начальства на пославку провіанша и овса для продовольствія въ будущемъ 1826 году поселенныхъ въ Слободско-Украинской Губерніи полковъ 2 Уланской Дивизіи, Кадровъ 2й Кирасирской Дивизіи, и находящихся въ округѣ того поселенія прочихъ войскъ, Харьковскаго баталіона внутрешней стражи съ жандармскою командою, шамошняго Военно-сиротскаго отдѣленія и нѣкоторыхъ Узднхъ инвалидовныхъ командъ, назначающа въ Слободско-Украинской Казенной Палатѣ торги въ будущемъ ноябрѣ мѣсяцѣ: первый 3го, второй 6го и третій 10го и на перешоржку 12го, 14го и 16 числа ноября сего года. Количесвожъ провіанша и овса и кондиціи, на основаніи кошорыхъ должна производиться пославка оныхъ, объявлены будунъ при шортахъ.

На вышеозначенныя сроки вызывающа желающіе съ залогами, съ залогами, какія опредѣлены Указами 14го Іюня 1817го и 19го Іюля 1818 годовъ по пославкамъ въ казну вина, а на обезпѣченіе задатковъ особо.

Между шьмъ предварительно Провіантській Департаментъ обвѣщаецъ, что желающимъ отдано будетъ на волю принявъ пославку продуктовъ сколько кто можетъ по мѣрѣ его залоговъ; что плашежъ денегъ чинимъ будешъ почно въ сроки по условіямъ безъ малѣйшаго задержанія и проволочки, и что при приемѣ пославляемыхъ продуктовъ наблюдаема будешъ спрощайшая справедливоснь, и опнюдь не будунъ имѣшь мѣсна, нешолько припесненіи, но и самомалѣйшее на прасное промедленіе.

Управляющій Отдѣленіемъ Бѣляевъ.
Коллежскій Секретаръ Захаровъ.

2. Prowiantski Departament Ministerium Woyny ogłasza: iż na skutek rezolucyi Zwierzchności na dostawę prowiantu i owsa na żywność w następującym 1826 roku osiedlonych w Słobodzko - Ukrainskiej Gubernii półkow 2giey ulańskiej dywizyi, Kadrow 2giey Kirysyerskiej Dywizyi i znajdujących się w okręgu tego osiedlenia innych woysk; Charkowskiego batalionu wewnętrzney straży z komendą žandarmow, tamiecznego woyskowo sierockiego oddziału i niektórych powiatowych komend inwalidow, naznaczają się w Słobodzko - Ukrainskiej Skarbowey Izbie targi w następującym miesiącu nowembrze: pierwszy dnia 3, drugi 6, a trzeci 10, a na przetarg dni 12, 14 i 16 tegoż miesiąca i roku. Ilość prowiantu i owsa i warunki, na osnowie których, ma się odbywać dostawa onych, objawiona zostanie przy targach.

Na wyżey naznaczone terminy wzywają się życzący do targow z ewikcyami, jakie są ustanowione Ukazami dnia 14 junii 1817 i 19

julii 1818 roku, podług dostaw do Skarbu wódki, a osobno na zabezpieczenie zadatkow.

Nadto uprzednio Departament Prowiantski ogłasza: że życzącym będzie zostawiono do ich woli przyjąć dostawę produktow, ile kto może w miarę swojej ewikcyi; że opłata pieniędzy nastąpi punktualnie w terminach podług umowy bez najmniejszego zatrzymania i przewłoki, i że podczas przyjęcia dostawianych produktow, zachowana będzie nayscielsza sprawiedliwość, i zgola nie będą miały miejsca nie tylko uciążliwość, lecz i najmniejsza daremna zwłoka.

Zarządzający oddziałem Bielajew.
Kollegialny Sekretarz Zacharow.

О Б Ъ Я В Л Е Н И Е.

2. Провіантській Департаментъ Военнаго Министерства объявляєть, что въ слѣдствіе разрѣшенія Начальства на пославку провіанша для продовольствія въ будущемъ 1826 году поселенныхъ въ Херсонской и Екашеринославской Губерніяхъ войскъ и прочихъ находящихся въ округѣ того поселенія, назначающа въ Херсонской и Киевской Казенныхъ Палатахъ торги въ генварѣ мѣсяцѣ будущаго 1826 года: первой 19, второй 22 третій 26 и наперешоржку 27, 29 и 30 числа тогожъ генваря.

Количесвожъ провіанша и кондиціи, на основаніи кошорыхъ должна производиться пославка онаго, объявлены будунъ при шортахъ.

На вышеозначенныя сроки вызывающа желающіе съ залогами, опредѣленными Указами 14 Іюня 1817 и 19 Іюля 1818 годовъ по пославкамъ въ Казну вина и на обезпѣченіе задатковъ особо.

Между шьмъ предварительно Провіантській Департаментъ обвѣщаецъ, что желающимъ предославляюща на волю, принявъ пославку въ какомъ количесствѣ, въ какомъ кто самъ пожелаешъ и обезпечивъ изправноснь оной, законными залогами; что плашежъ денегъ чинимъ будешъ почно въ сроки по условіямъ безъ малѣйшаго задержанія и проволочки; и что при приемѣ пославляемыхъ продуктовъ наблюдаема будешъ спрощайшая справедливоснь и опнюдь не будунъ имѣшь мѣсна нешолько припесненіи, но и самомалѣйшее напрасное промедленіе.

Управляющій Отдѣленіемъ Бѣляевъ.
Коллежскій Секретаръ Захаровъ.

2. Prowiantski Departament Ministerium Woyny ogłasza: iż na skutek rezolucyi Zwierzchności na dostawę prowiantu na żywność w następującym 1826 roku osiedlonych w Chersońskiej i Ekaterynosławskiej Guberniach woysk i innych znajdujących się w okręgu tego osiedlenia, naznaczają się w Chersońskiej i Kijowskiej Skarbowych Izbach targi w miesiącu styczniu następującego 1826 roku: pierwszy dnia 19, drugi 22, trzeci 26, a na przetarg dnia 27, 29 i 30 tegoż miesiąca stycznia.

Ilość prowiantu i warunki, na osnowie których, ma się odbywać dostawa onych, objawiona zostanie przy targach.

Na wyżey naznaczone terminy wzywają się życzący z kaucyami, oznaczonemi Ukazami 14 junii 1817 i 19 julii 1818 roku, podług dostaw do Skarbu wódki, a osobno na zabezpieczenie zadatkow.

Nadto Departament prowiantski u

przednio ogłasza: że życzącym zostawiono będzie do ich woli przyjąć dostawę w takiej ilości, w jakiej kto sam zechce i zabezpieczy akuratność oney prawnemi ewikcyami; że opłata pieniędzy nastąpi punktualnie w terminach podług umowy bez najmniejszego zatrzymania i przewłoki, i że podczas przyjęcia dostawionych produktów, zachowana będzie najsłabsza sprawiedliwość i zgola nie będą miały miejsca nie tylko uciążliwość, lecz i najmniejsza daremna zwłoka. Zarządzający Oddziałem Bielajew
Kollegialny Sekretarz Zacharow.

2. Oświadczenie imieniem WW. Leopolda Paca Pomarnackiego porucznika od kawalerii wojsk Rosyjskich na skutek plenipotencji w roku 1822 junii 22 wydaney et eorundem przed Aktami Grodz. Wilkomir. przyznanej, a w roku 1824 februaryi 15 do Akt Ptu Dziśnieńskiego przeniesioney, w imieniu matki W. Antoneti z Swiatopelkow Mirskich Pomarnackiey Szambel. b. dworu Polsk., Józef Asses. Sądu Główn. Lit. Wileń. 2go Departamentu, Fortunat b. Sędzia Granicz. Gubernii Wileń., Podberescy w imieniu własnym, oraz na skutek plenipotencji w roku 1824 januaryi 28 wydaney, et eorundem przed Aktami Ziem. Braśław. przyznanej, w imieniu braci WW. Zygmunta b. Prezydenta Ziem. Braśław. i Waleriana Rotm. wojsk Ross. i kawalera, Podbereskich na WW. Klaudyusza Sędziego Sądu Główn. Mińskiego i Iwona b. Marszałka Dziśnieńskiego braci rodzonych Swiatopelk Mirskich, czyni się w tém składzie wydarzenia, po zesłym s. p. Józefie, Kajetanie Kniaziu Swirskim w rzedzie konsukcessorow ogólnych pozostałych funduszow, Oświadczejacy się sukcesorami stali się i łącznie z konsukcessorami zawładany fundusz windykujac, process z JW. Józefą z Szczytow Swirską Podczaszyną Merc. przewodzili. Jakowy process dokumentem ugodliwo konwencyynym w roku 1824 februaryi dnia 14, między JW: Swirską, a konsukcessorami zawartym, et eorundem 15 dnia, przed Urzędem Ziem. Ptu Dziśnień. przyznany, w dalszym toku ukończony został, a tém powodem dobra Uzmiony i Peresław w Ptcie Dziśnieńskim, a Klin w Borysowskim Gubernii Mińskiej (i cały ogólny spadek) do własnictw konsukcessorow powrócone zostały, i one w bezprzecznym władaniu konsukcessorów znajdujają się. Obok czego oświadczejacy się z racyi odległego pomieszkania w Guber. Litewskiej położonego, nie mogąc sami osobiście wyż rzeczonymi dobrami w schedach na się przychodzących urządzać, oraz dalszemi pozostałymi interessami zajmować się z pełną ufnością jako bratu JW. Iwonowi Mirskiemu w roku 1824 februaryi 16 plenipotencyą wydali, i onę w Aktach Grodz. Wilkomir. przyznali. Załujacy się plenipotencyą w roku 1824 februaryi 16 obzał. Iwonowi Mirskiemu w schedach własnych wydaną, cofają i onę w zupełności za nieważną poczytują, i aźby żaden skutkiem tej plenipotencji w nkłady nie wchodzil, i jeśli już one na krzywdę żał. były działane, te zniweczone zostaną, przez niniejsze oświadczenie zastrzegają, z powodu czego dobra w schedach przychodzących na się obejmujac, że o powrót intrat, tudzież o dalsze poczynione zawody, a ztąd str-

ty, czynić będą prawem zapowiadają. Rok 1825 miesiaca junii 15 dnia. Leopold Pac Pomarnacki Porucznik od Kawalerii W. R.

W imieniu własnym i braci Fortunat Podbereski b. Sędzia Graniczny Gub. Wileń.

Roku 1825 mca junii 15 dnia. Na Sądzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskim ptu Dziśnieńskiego stanawszy osobiście WW. Leopold Pomarnacki Porucznik, takowe oświadczenie na instancją swoją i dalszych konsukcessorow do akt podał. Przyjęto i że jest do xiąg wpisano przy Skarbowey pieczęci poświadcza się. Ignacy Szyryn S. Z. P.

Zygfryd Buynicki Podśudek Z. P. D.

Józef Korsak Z. P. D. Pisarz.

Rejent Donat Truchses Trochlic.

Ze takowe oświadczenie do Gazet Kurjera Litewskiego wolno podać poświadczam Ignacy Szyryn Sędzia Z. P. D.

5/ Ukazem Rządu Gubernskiego Littsko Grodzińskiego dnia 1go nowembra 1821 roku datowanym, zalecono Sądowi Ziem. Pttu Słonimskiego zapotrzebować zkąd należy dowodow, i odkryć, na jakiej mianowicie ziemi Skarbowey Ekonomiczney, czy też mieyskiej, a przez zesłęgo Hetmana Oginskiego niegdys Possesora Ekonomii Słonim., od osob partykularnych nabytey, zostały postawione w mieście Słonimie różne budowle, które po zeyściu tegoż Ogińskiego Sukcessorowie jego, za należne do siebie przez uczynione intromissye ogłosili, i których aktorstwo wedle postanowienia Kommissyi za Naywyższym Rozkazem dla wysledzenia niedostatkow Ekonomii Słonim. ustanowioney, rozpoznaniem być powinno. Z będącego zaś w Sądzie niniejszym dzieła okazać się, że Sukcessorami rzeczónego Hetmana Oginskiego są a mianowicie: Kazimierz były Podkanclerzy Litt., Józef były Pisarz Polny Litt., August b. Kasztelan Trocki Platerowie, i z Platerow Kasztelanowa Brzostowska, Barbara z Brzostowskich Brzostowska Staroscina Puńska, Michał Starosta Puński, Alexander Kasztelan Mazowiecki, i Xawery Starosta Mściubowski Brzostowscy, Jerzy były Pisarz Polny Litt. i Michał General Leytmant wojsk byłych Polskich Wielhorscy, potomstwo zesłęgo Michała Przeddzieckiego; Przeddziecki, Brzostowska Staroscina Minska. Adam Kanclerzyc Litt. i Ireneusz Komandor Maltanski Chreptowiczowie, Helena Xiężna Radziwiłłowa Wojewodzina Wilenska, i Maryanna Tyzenhauzowa Staroscina Possolska, u których naywłaściwie dowodow, na też place i zabudowania szukac należy, lecz gdy z liczby wyrażonych Sukcessorow, niektórzy tylko, mianowicie: Maryanna z Przeddzieckich Tyzenhauzowa, Xawery Brzostowski w imieniu własnym i brata swego Alexandra, Konstanty Przeddziecki, Senatorowa Wielhorska żona Józefa Wielhorskiego z potomstwem, Karol Przeddziecki i Rudolf Tyzenhauz mają umocowanego do tego dzieła plenipotenta, od dalszych zaś, mimo czynione z strony Rządu Gubernskiego Litt. Grodzien. w tej mierze rozporządzenia i publikacye stanowosci dotąd nie oświadczone. Zatem Sąd Ziem Pttu Słonim. skutkiem Ukazu tegoż Rządu 25 junii terażniejszego 1825 r. wydanego, do cel powiadomienia ich niniejszą awizacją

publiczney Gazecie zamieszczając, wzywa tych wszystkich Sukcessorów od których dotąd żadnego nie uczyniono zgłoszenia się, ażeby w przeciągu trzech miesięcy od dnia dzisiejszego, jami lub przez umocowane prawnie od siebie osoby, wszystkie dowody jakie u siebie na aktorstwo placow i budowlow, niegdyś przez zeszłego Hetmana Oginskiego w mieście Słoniemie posiadanych znajdować mogą, te razem z należytem objaśnieniem rzeczy do dzieła w Sądzie niniejszym będącego dostarczyli, gdyż po upłynieniu tego terminu, dzieło takowe bez dalszego już oczekiwania, mocą dopiero wspomnionego Ukazu ostatecznie decydowanem będzie. Prezydent Lipski. Sędzia Przeclawski. Pisarz Łagiewnicki. Regent Nielubowicz.

3. Rada Miejska Wileńska po wysłuchaniu Ukazu z Izby Skarbowey Lit. Wileńskiej w dniu 25 xbra przeszłego 1824 roku za N. 8,308 do siebie wysłęgo; którym uzyskiwać z mieszczan w skaskach 1816 roku zapisanych remanenta Skarbowe sposobem rozkładki stosownie do uczynionego rozporządzenia przez JW. Ministra Finansow kazano, to jest wnosić do Wileńskiego Pottgo Kaznaczeystwa remanent podatkow Skarbowych co rok połowę zwyczajnego rocznego podatku, lecz kiedy ze sprawy uczynioney okazało się: iż mniejsza liczba mieszczan opłatnych a większa z powodu ubóstwa, nieżyjących, oddanych w rekruty, i niewiadomo gdzie znajdujących się całkiem nieopłatnych, to Rada niniejsza za pośrednictwem Wileńskiej miejskiej Policji chociaż kilkakrotnie Obywateli wzywała na Ratusz dla obmyślenia środków jakimby porządkiem liczący się na mieszczanach remanent Skarbowych podatkow mógł być zaspokojony, gdy wszakże toż Obywatelstwo nie przybyło; przeto też Rada w celu wniesienia tak przypadającego na rok idący całkowitego okładu, jak równie i połowę tegoż okładu na remanent do zwyczajnie biorącego się z każdej duszy na rok podatku jakoto: poduszne-go, na reparacyą drog i wodną komunikacyą po rubli assygnacyynnych 8 kop. 30, na mocy powyższego Izby Skarbowey Ukazu, którym odpowiedzialność liczących się Skarbowych remanentow za ubytę dusze, stosownie do rozporządzenia JW. Ministra Finansow opartą na ogół mieszczan Wileńskich obecnie znajdujących się została; przez raport prosila JW. Litt. Wileńskiego Cywilnego Gubernatora i Kawalera Horna, ażeby dozwolił jeszcze taką ilość na każdą duszę podwyższyć. Powodem więc czego tenże JW. Cywilny Gubernator utwierdzając powyższą Rady Opinią zaleceniem w dniu 3 praesen. za N. 11,179 teyże Radzie danym, doprowadzić do skutku takową Opinią przepisał naysrożey, a zatem Rada miejska przez niniejsze ogłoszenie uprasza wszystkich Obywateli mających swe własne na powiatach dobra, majątki i folwarki, tak dziedziczne jako toż zastawne i arendowne possessye, niemniej zajmujących się urządzeniem tychże dóbr, a nakoniec wszystkich szlacht osiadłości rozmaitego gatunku dzierżących, ażeby znajdujących się u nich na mieszkaniu mieszczan Wileńskich nieopłatnych na Ratusz do Rady miejskiej Wileńskiej w czasie nayrychlejszym dla opłaty tak za rok idący 1825, jak równie i remanenta podatkow Skarbowych, wysyłać raczyli, i takowych

pod żadnym pretextem u siebie nie utrzymywali. Dat roku 1825 mca julii 9 dnia.

Jan Buksza Prezydent R. M. W.

Sekretarz Rady M. W. Józef Woytkiewicz.

3. Excerpt reprocessu z Protokółu potoczne-go Sądu Ziem. Ptu Rosieńskiego w dacie poniżej wyrażający się zapisanego et eorundem pod urzędową tegoż Sądu pieczęcią stronie potrzebującej wydany.

Roku 1825 miesiąca czerwca 30 dnia. Reproces imieniem WJP. Ezechiela Narkiewicza jeometry Ptu Wileńskiego, przeciwko WJP. Ludowice z Narkiewiczów Woyniczowey Chorążynie zapisuje się z następnego powodu: zanesione oświadczenie W. Ludowiki z Narkiewiczów Woyniczowey w Grodzie Oszmiańskim wpisane, i do Kurryera Lit. w N. 33 awizowane, w którym wyraża; że folwark Jakow z ośmnastu niegdyś dymami w powiecie Rosieńskim w parafii Srzednickiej leżący, jest dziedziczny oycy załującej się s. p. Jana Narkiewicza, który folwark zabrał, zagarnął, i sam jeden po śmierci oycy zapsydował brat Ezechiel Narkiewicz, że onego zdezelował, zniszczył, jako więc współniczka i równa sukcesorka, nim prawne dalsze porobi kroki, zastrze-ga aby o ten to folwark Jakow nikt w żadne nieważyl się wchodząc z Ezechielem Narkiewiczem układy i t. d. Czytane takowe oświadczenie zadziwia szczególnie okolice Ptu Rosień, bo przeciw nayoczewistszey i powszechnie w tym powiecie wiadomey prawdzie te jey oświadczenie jest wniesione; na zbitie więc tak fałszywey i tak dziwnie zaimaynowaney pretensyi, gdy nic nie posłużyło do prywatnego oney przekonania, iż fałszywie i niesprawiedliwie takowy zaniosła proces, zmuszony więc jestem Sądownie przeciw onemu odpowiedzieć następnie: naprzód że nietylko w parafii Srzednickiej, ale w całym powiecie Rosieńskim niebyło nigdy i dotąd jeszcze nie ma folwarku Jakowa, to wszystkie Akta powiatowe przekonają są zdolne każdego: powtóre: że nie folwark, ale wieś Jakow w tymże powiecie Rosieńskim i parafii Srzednickiej położona od roku prawie 1700, aż do pory dekretu exdywizorskiego w Srzedniku roku 1817 ogłoszonego, zawsze należała do Hrabior Tyszkiewiczow do główney ich majątności Srzednika, po których z mocy wyrażonego dekretu dostała się ta wieś w znaczniejszey części dla W. Klary Wysłouchowey Podkom. Brzeskiej dziś nieżyjącej, a w stopniu której za należność summowną od teyże zapewnioną po dekrete w Ziemstwie Rosieńskim z jey sukcesorami w roku 1819 nastalym, i po spełnieniu wszystkich porządkow podług myśli prawa, też samą wieś Jakow czyli schedę exdywizorską objąłem, zapsydowałem i dziś oną dzierżę, a z widoku stosunkow sched dalszych i ekonomiki, szukając moich procentow założyłem w teyże wsi krestencyą i jeszcze planuję miejsce do postawienia folwarcznych budowli. Potrzebie że taż sama wieś Jakow nie tylko iż nie była wsią oycy mego Jana Narkiewicza, ale żadne podobieństwo nie jest, aby dowieść iżby jakikolwiek imiennik mój przed wieki oną kiedy posiadał, o tém się przekonać można z różnych od dwuchset i trzechset lat dokumentow. Nakoniec, wiadomo jest doskonale W. Ludowice Woyniczowey siostrze mojej, iż po oycu moim Janie Nar-

kiewicz majorze artylerji Litewskiej jaki został fundusz ziemny i ruchomy, tém się rozrządziła podług okoliczności i wreszcie woli swojej matka nasza, a ja prócz pamiętki w papierach mnie doszłych, że w wojskach narodowych lat góro 20 pod bronią służył, i życie w boju na Pradze stracił, nie więcej we względzie fizycznym niewziąłem po nim w pójściźnie, i tak będąc w dziecinnym wieku osierocony, i losowi tylko Opatrzności oddany, dobiegałem się przez godziwą pracę kawałka chleba, co nawet przewrotność i intryga ludzka jest niezdolną osłabić rzetelność tej prawdy. Nie tylko zatem z powodu posesyi mojej w Jakowie, ale z żadnego rachunku niebyło nigdy i dotąd nie ma Wielmożna Ludowika Woyniczowa siostra moja do mego funduszu pretensyi. Na co z prawdziwym smutkiem moim odpowiadając, wzajemnie zmuszony jestem zanieść oświadczenie, że z powyżey wyrażonych nayrzetelniejszych dowodzeń, nie tylko iż W. Ludowika Woyniczowa siostra moja nie ma żadnych stosunkow do wsi Jakowa i ogólnie do całego mojego funduszu, ale, że za wzięte i zagarnięte do siebie bez najmniejszego podziału zemną bratem swoim ogólnego majątku, w gotowym groszu, w mnogich i kosztownych sprzętach, po zesłęj matce mojej Katarzynie z Obuchowiczow Narkiewiczowej, że tego na funduszach obóyga WW. Maxymiliana i Ludowiki Woyniczow dochodzić będą, niniejszym remanifestem zapowiadam i to do Akt Ziem. Ptu Rosieñ. podając, własną ręką niniejszy remanifest podpisuję i do Kuryera Lit. dla trzykrotney awizacyi przesłać postanawiam. Ezechiel Narkiewicz Jeometra Ptu Wileñ.

Zgodność z Protokołem potocznym poświadczają: Teodor Juszkiewicz Regent Ziem. Ptu Rosieñ. Roku 1825 lipca 3 dnia. Takowy Reproces można umieścić w Gazecie Kur. Lit.

Aledaxder Bohdanowicz Sędzia Z. P. R.

1 W pierwszym przyyściu sprawy konkursowej pomiędzy Józefem Bakowskim b. Prezy-

dentem Ziemskim Trockim a jego kredytorami i pretensorami za Remissą Sądu Głównego Litwko Wileñ. 2go Departamentu w dniu 3 marca idącego Roku zapadła wprowadzonej Sąd Ziemski Trocki zatwierdziwszy tymczasowia posesyą zastawną Szambelana Morawskiego tradycyę wszelkie podniósł, administratora oraz inwentaryą majątności ziemney Butrymañców i dalszych wszelkich Bakowskiego funduszw determinował, sustentacyą dla debitora przeznaczył, na nimże jak niemniej kredytorach i pretensorach stawających lub niestawających, tudzież na utrzymujących fundusz komportacyą w dniu 10 sierpnia do kancelaryi swojego Sądu oddać zalecił, wypadające z porządku akta dnia 1 września napocząć a w koleji oddać zadeklarował, jeometrów na spełnienie pomiarów destynuował, w ostatku dozwolewszy stronom adcytowania przez edyktałny zapowez potrzebnych osób, na ostateczną rozprawę z oddzielnego protokołu skutkiem nakazu Remissy, dzień 1szy października przyznaczył, o czem interessowanych przez trzykrotną w Gazecie Kuryera Litwgo awizacyą zawiadamia.

Józef Kuczewski Prezes Ziem. P. Trock.

Andrzej Podbereski Sędzia Ziemski Ptu Trockiego.

Adam Strawiński Pisarz Ziem. Powiatu Trockiego.

Wyjeżdżający.

1. Wyjeżdża za Granicę przez Prusy w Saxonie Państwo, do miasta Lipska, Wilenskiego zgiey Gildy kupca Zelmana Prenskego Prykaszczyk, Wilenski mieszkaniec Szewel Leybowicz Szlozberk, w interessie handlowym Pryncypala swego, na miesiąc sześć.

3 Wyjeżdża za Granicę przez Królestwo Pruskie i Saxonie do miasta Lipska, Morduch Szlomo-wicz Maizel, z Nochimem Leyzerowiczem Poborcem dla poszukiwania długow należnych od różnych tamecznych kupców z terminem na miesiąc sześć.

O G Ł O S Z E N I E.

2. Dobra skarbowe: Starostwo Lidzkie i dzierżawa Miadziusze w gubernii Grodzieńskiej w powiecie Lidzkim położone i w dwunastoletniej posesyi JW. Jenerał Majora i Kawalera Hartinga zostające, skutkiem rozporządzenia Departamentu Prowiantkiego wypuszczają się mają z publiczney licytacyi na zaspokojenie skarbowego długu w jednoroczną dzierżawę od dnia 12 kwietnia następnego 1826 roku. Wszyscy więc życzący wziąć te majątki w arendę, raczą zgłosić się do Izby Skarbowey Litewsko-Grodzieńskiej z odpowiedniami kaucyami w terminach: pierwszym 25 stycznia, drugim 3, i trzecim ostatecznym 10 lutego następnego 1826 roku.

TABELLA.

Dóbr skarbowych w gubernii Litewsko-Grodzieńskiej wypuszczających się w jednoroczną dzierżawę od dnia 12 kwietnia 1826 roku.

N.	Nazwiska Dóbr.	Folwarki.		Liczba.		Ilość Ziemi.				Roczna In-	
		Folwarki.	Wsie.	Dymów	Dusz pici męzkicy.	Gruntu oromego łąk.		Lasu i zarośli.		trata sre-	
						Włoki	Morgi	Włoki	Morgi	Ruble.	Kop.
<i>W powiecie Lidzkim.</i>											
1.	Starostwo Lidzkie	1	3	21	56	68	28½	—	—	1029	53½
2.	Dzierżawa Miadziusze	1	1	3	8	5	7½	—	—	51	63

Radca Kollegialny i Kawaler Antoni Symonolewicz.
Sekretarz Wydziałowy Doliński.